

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

**Ind til min egen kerne – med
det som bogens præmis er jeg
nødt til at stå af**

af **Lærke Reddersen**

Publiceret 10/08/2019 i Bøger/LIGESTILLING

på, at vi kan ændre på samfundet ved at handle, tænke og gøre, i fællesskab.” Sådan skriver Lærke Reddersen efter endt læsning af Birgitte Bådegaard's *ManiFEST for kvinder og ambition om at starte den næste bølge i kvindebevægelsen*.

Når man slår ordet ‘manifest’ op i Den danske Ordbog, står der: “Offentlig erklæring om éns synspunkter og mål inden for et bestemt, ofte politisk eller kunstnerisk, område”. Én af underbetydningerne er: “værk som sammenfatter en række markante holdninger og derfor tillægges særlig vægt på et bestemt område”.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

Birgitte Baadegaard har med sin bog *ManiFEST for kvinder* en ambition om at starte den næste bølge i kvindebevægelsen. En bevægelse som:

*‘Er feminin i sin essens
Insisterer på at være lige med mænd – ikke ens
Er uden vrede og kamp – og fuld af håb og kærlighed
Vækker din spiritualitet, dit hjerte og din sjæl
Kalder på, at et globalt skift er nødvendigt’.*

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at jeg deler hendes synspunkt om, at vi har stærkt brug for en kvindebevægelse. Det har vi altid – og vi har en kvindebevægelse, eller rettere flere, samtidig. Det er lige, som det skal være. Men at forestille sig, at man som forfatter ved hjælp af en bog kan samle alle Danmarks (eller verdens?) feminister i fælles front for bedre liv og vilkår for kvinder er måske lige i overkanten? Eller naivt? Eller hovmodigt?

Men hvorfor ikke? Den slags overvejelser ville en mand vel aldrig gøre sig? Hvorfor ikke have så meget selvtillid at tro, at man ved at skrive om sine egne erfaringer og synspunkter ville kunne samle et helt lands feminister, så en ny bølge kan skabes? Der skal en del selvtillid til, men det ville ikke få en mand til at afholde sig fra at prøve, så hvorfor ikke?

Paradigmeskifte på amerikansk vis?

For der er ingen tvivl om, at vi skal have et af de så gode og berømte ‘paradigmeskifter’ her til lands. Vi kan alle mærke på vores kroppe og sjæle, at vi er ved at være udpinte af al den maskuline konkurrence,

her?

Jeg har opfattet mig selv som feminist hele mit voksne liv og tager derfor med kyshånd imod alt, der kan bidrage til at skabe en mere feministisk verden. Jeg er for længst blevet udstyret med et par briller, der får mig til at se, at det stadig er mændene, der har *'the upper hand'* her i verden – uden nogen som helst rimelig grund – og at vi alle vil få det bedre, når vi får bedre og mere ligestilling. Og hvis denne bog kan inspirere kvinder til at tænke og leve et mere feministisk liv, så skal den være mere end velkommen.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

---

for at tænke selv?

Der er her tale om en nærmest religiøs bog, som bygger på forfatterens egne spirituelle oplevelser under fremmede himmelstrøg, og jeg er ikke sikker på, at bogens sigte har nogen som helst gang på jord for os, som ikke selv har haft samme slags spirituelle oplevelser. Kan man lære noget af en bog, der bygger på erfaringer, man ikke selv har haft? Hvad skal der til for at starte en bevægelse? Rækker det med en bog? Og deraf følgende foredrag? Måske ikke, men det bidrager – og til et yderst sympatisk formål.

På god amerikansk vis indledes bogen med roser fra forskellige kvinder, der har læst bogen. Som om forfatteren vil lægge en indføring for os læsere, der skal præge vores efterfølgende læsning. Stoler hun ikke på teksten selv? Skal den hjælpes afsted med gyldne gloser inden vi får mulighed for at tænke selv? Jeg synes, at det er en uskik ikke at lade værket tale for sig selv – det gør mig mistænksom overfor værket og giver mig indtryk af en forfatter, som føler sig nødt til at udstyre værket med krykker for at kunne gå.

Gu' vil jeg ej

Løbende gennem teksten får vi anvisninger til øvelser, ting vi skal tænke på og over og gøre – ligesom i en selvhjælpsbog. Og det er muligt, at den tænkte læser er i stand til den slags. Jeg tænder helt på det. Det giver mig associationer til skolens lærebøger: 'nu skal du gøre sådan-og-sådan', og det eneste jeg tænker er: 'Gu' vil jeg ej'!

at læse med kroppen – men hovedet er også en del af kroppen, stadigvæk! Det mantra, der står stærkest gennem hele bogen, er, at jeg skal finde ind til min egen kerne! Og jeg er nødt til at indrømme, at med netop det som bogens præmis, er jeg nødt til at stå af. Jeg tror simpelthen ikke på, at jeg har ‘en egen kerne’. Noget, jeg kan finde ind til, noget gemt, som bogen kan være med til at afdække. Og egentlig opfatter jeg det som utrolig sørgeligt, at vejen til et mere feminint og feministisk liv skal gå via ‘min egen kerne’.

“

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

SAMFUNDET OPNÅR MAN IKKE

Der er masser af råd om, hvordan vi skal ændre os selv for at opnå den nye bølge, men ingen konkrete ideer til, hvordan vi skal ændre samfundet eller håndgribelige bud på, hvilke handlinger vi som gruppe eller samfund skal tage til for at opnå ændringer. Alt handler om os selv. Mig, mig, mig.

Jeg tror simpelthen ikke på, at vi ændrer os ved at sidde og tænke og mærke efter. Jeg tror på, at vi kan ændre på samfundet ved at handle, tænke og gøre, i fællesskab. Det andet bliver navlepilleri, som i bedste fald styrker den enkelte kortvarigt og giver skin af, at man har fået det ‘bedre’, men nogen egentlig forandring i den enkelte og i samfundet opnår man ikke.

Men Birgitte Baadegaards ambition og intention er så sympatisk og så tiltrængt, at jeg ønsker hende al mulig held og lykke med bogen. Jeg håber, den vil få rigtig mange læsere, som kan og vil overbevise mig om, at jeg tager grueligt fejl. Og at den næste bølge i kvindebevægelsen bliver skabt på grund af denne bog.

Birgitte Baadegaard: ManiFEST for kvinder
337 sider
Forlag: Aronsen

Illustration: Udsnit af bogens forside.

TAGS:

BIRGITTE BAADEGAARD

KVINDEBEVÆGELSE

LIGESTILLING

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Mangfoldighed og inklusion – en god tommelfingerregel er at lytte

Håbløst at løse husholdningsopgaver i et husmoderløst samfund

Død over gramteorien: Ligestilling er ikke lige store stykker kager til alle

LÆRKE REDDERSEN

SENESTE ARTIKLER

Lærke Reddersen (født 5.6.1957), uddannet sceneinstruktør fra Dramatiska Institutet, Stockholm, arbejdet som sceneinstruktør i Norge, Sverige og Danmark, arbejdet som underviser på diverse elevskoler, ansat som dramaturg og forlægger på flere teaterforlag, oversætter, production manager i Tivoli, dramaturg på diverse teatre i Norden. Initiativtager til #MeToo-Reading på Edison i december 2017.

Foto: Bjarne Stæhr.

P O V A B O N N E N T

Vil du støtte vores journalistik og uafhængige ekspertanalyser i et medie, hvor ordet også er dit?